

JAK JSEM SE NESTAL LETOVODEM... 😊

Po absolvování VG jsem se přihlásil na VVTŠ-ČSSP v Liptovském Mikuláši, na zde již neexistující obor: Radiotechnické zabezpečení letectva (V náborovém letáku školy působil náramně, hodně lidí z ročníku, se hlásilo právě na tento obor (!!)) Když jsem tím argumentoval u přijímací komise první den při nástupu do školy, bylo mi řečeno, že tento obor není letos otevřen, pro nedostatek zájemců (!!)) 😊 Zcela náhodně, aniž bych na to měl nějaký vliv, jsem byl zařazen na obor RTV... Se stejnou pravděpodobností bych si tu dnes s vámi mohl psát jako kovaný raketák PVO, raketák PVO PV nebo vzduchář (obor ASV).. 😊).. Konečně konec školy, rozhoduje se, kdo bude kam zařazen... "Soudruzi, kdo je z vás ze Severočeského kraje ?? (zvedám ruku, z celé čtyř jsem byl jediný) .. Tím se stalo, že jsem předurčen pro 51. radiotechnický prapor Lažany (se mnou Tono Šály a s "Skromnej" Jirka). Byl jsem z Ústí n.L., domů by to z Chomutova byla chvilka.. (y) Bohužel, při dalším "krájení chleba" se rozhoduje o tom, že na praporu zůstávají Tono s Jirkou a já se budu pakovat do nejsevernější radiotechnické roty v ČSSR, do Mikulášovic na 511.rtr. .. 😊 Teprve časem jsem zjistil, že to byla ta lepší volba, než zůstat u praporu.. 😊 Vyfasoval jsem pár vojáků (1.četa) a starý radiolokátor P-35 po náčelníkovi, kterého studium na VVTŠ teprve čekalo (takže už se nenamáhal a poslední roční předepsané práce na mašině, proležel na kavalci v kanclu techniků.. 😊).. Vydržel jsem tam 4 roky s výbornými kolegy (Drapák, Bartůněk, Vilhan, Horvatovič).. Pokud se nelétaly ostré střelby stíhačů na Balt, byl radiolokátor a stanoviště celkem postradatelné.. Tak se stalo, že v dobách, kdy byla některá z lažanských P-37 odsunuta do opravárenského závodu v Horce u Olomouce, zaskakoval jsem se svojí P-35, přesunutou na místní 510.rtr., kde jsem sloužil tak, jako jiní technici i na P-37.. Bylo to dvakrát asi na půl roku, takže z těch 4 let u útvaru, jsem vlastně odsloužil skoro rok na praporu.. 😊 Samozřejmě mi v té době, kdy jsem většinou účinkoval v promaštěných špinavých montérkách a promaštěné brigádýrce (měl jsem vodovzdornou úpravu! 😊), učarovala sálová služba.. Lidé nad věcí, v suchu a v teple, kteří neměli na starosti žádné lidi ani techniku, jen rozhodovali na základě situace, kreslené na plexisklové planšety mastnými tužkami, základáků v pozadí... 😊 Po skončené čtyřadvacítce měli v té době 3 dny volno, o čemž si technici lokátorů mohli nechat jenom zdát.. 😊 (Po odsloužení čtyřadvacítce jsem si šel odfrknout na ubytovnu, a ráno v sedm jsem byl zase v práci.. 😊 To na sále nezažiješ.. 😊).. Samostatnou kastou na velitelském stanovišti byli letovodi naváděcího stanoviště NS-1 od "modrejch".. Měli svoji polovinu sálu, své planšety s vypsány piloty jednotlivých letek,

nedalekého 11.slp Žatec a vzadu za sálem, přístěnek s velkými obrazovkami přehledových indikátorů a pracovišti operátorů výškoměrů, kteří při navádění rychle a zručně měřili výšky cílů a stíhačů, potřebných pro přesné navedení.. Když nebylo létání a nebo bylo neletové počasí, většinou vedli moudré řeči, hráli na sále šachy, cítili se nad věcí a nad RTV.. Těch služeb, kdy na mě padlo létání (létala 1. letka, 2. letka, létali piloti z divize /létání kádrů/, noční létání, střelby na Balt a do toho desítky startů hotovostí na západní hranici..) bylo spousta.. Jednou jsem byl dokonce povolán k opravě barevného televizoru sovětské výroby, jednoho ze starších letovodů. Aniž bych tomu rozuměl, televizor se mi povedlo náhodou opravit a seřadit barvy tak, že mi starší letovod nalil ve službě lampu slušné brandy (!! 😊).. Zřejmě jsem se pro letovody stal schopným a bezproblémovým technikem a už nevím kým z nich, mi bylo nabídnuto, jestli bych nechtěl jít k nim.. 😊 Zatočila se pode mnou zem, tolik štěstí najednou jsem nebyl schopen pobrat.. "To je jednoduchý! Dáš si žádost a my tě pak pošlem do Košic (VVLŠ) na letovodský kurz a je to!" Žádost o cokoliv v té době nebyla žádná pr.. Žádost měla stupeň utajení TAJNÉ a musela být sepsána přesně podle předpisu Adm-1-1! Stačilo mít na psacím stroji blbě nastavené řádkování a nebo někde vynechat řádek navíc nebo nevynechat a vaše žádost byla vyřazena pro "formální nedostatky", aniž by se někdo zabýval jejím obsahem.. 😊 Hasím si to na spisovnu pro předpis, ale ouha! Paní spisovenská předpis neměla.. Má ho prý natrvalo (a pod zámek) vypůjčený velitel praporu.. Takže za velitelem.. "Na co ten předpis potřebuješ? Proč? Nač? Žádost???! 😊 Jaká žádost?? Proč?? Kam??.." Konečně mám předpis, dostatek papíru a psací stroj v kanclu velitele roty. Na několikátý pokus je žádost sepsána přesně podle vzoru v předpisu. Dávám jí do desek a frčím na brigádu do Chomutova. Na podatelně (tajné spisovně) paní spisovenská přebírá a kontroluje žádost, eviduje ji ve sběrači kádrového (velmi často opilého) důstojníka brigády.. Poctivě si zapisuju podací číslo své žádosti a papírek si pečlivě schovávám.. 😊 Je to můj jedinný důkaz, že jsem žádost podal.. 😊 Strašně dlouho se nic neděje, až jsem jednoho dne povolán na divizi do Žatce a uveden do kanceláře plk. Krause, pod kterého spadaly všechny naváděcí stanoviště stíhacího letectva u divize. Hned se na mě obořil: "Tak co je s tebou!! Chceš k nám jít nebo nechceš??" Na svoji obranu kóktám: "Ale já jsem si žádost k letovodům podal.. Tady mám její číslo, pod kterým byla dne toho a toho zaevidována na podatelně na brigádě..." 😊 Plk. Kraus si ode mě bere papírek s číslem a někam rezolutně telefonuje.. Pokládá telefon a praví: "No, nic.. Napíšeme to tady znovu!" 😊 Je sepsána nová žádost, kterou už nemůže nikdo zrušit tím, že si zruší svůj sběrač a s ním pošle do háje najednou všechny žádosti

u brigády, které jsou v něm zaevidované.. 😊 Nad divizí už je jenom velitelství ve Staré Boleslavi, kde se rozhodne, já se stanu letovodem u svého milovaného letectva, budu klábosit s RTVáky na sále, jebat techniky z mašin a mít 3 dni po službě.. (y) 😊 Asi za měsíc přišlo vyřešení mé žádosti s tím, že se ZAMÍTÁ (gen. Prelec). "Jmenovaný je příliš mladý, se zatím malou praxí u RTV, a RTV je na 50% stavu tabulkových počtů.." 😞 Takže, zpátky do mašiny a poslouchat letovody jen z hlasáku nad obrazovkou: "Technik! Nevidím cíl!! Technik! Nevidím stíhače!! Technik na sál! Stíhač neodpovídá!!"... 😞 Ale potom se na mě přece jen usmálo štěstí a já se z toho zeleného pekla dostal někam úplně jinam, kde celý rok nepršelo a jen svítilo sluníčko.. A anténa se netočila, ale byla schovaná v polyuretanové kouli.. (y) 😊 Ale to už je zase jiná pohádka, z říše pasivních sledovacích systémů... 😊 — — — má nostalgickou náladu.

